

# Ingolf B. Steffensen

## Skudenes

Ingolf B. Steffensen var født 19. januar 1884 i Bergen. Han er en av dem som kom til å seile utenriks under begge verdenskrigene. Dette er så sjelden, at vi begynner med hans seilas under 1. verdenskrig og også forteller hvorledes han kom til å slå seg ned i Skudeneshavn.

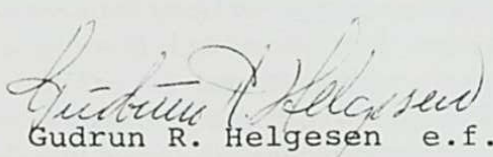
Ingolf B. Steffensen var kaptein på D/S «Camilla». I mars 1917 tok de inn en last hvete i New York som var bestemt for Den Belgiske Hjelpekomité. De hadde fått tillatelse fra de engelske myndighetene å kontrollere lasten i Halifax. Fra de tyske myndighetene fikk de adgang til å passere fritt og de fortsatte fra Halifax til Rotterdam.


31.3 var de kommet henimot Listalandet, da man ble møtt av sterk vestlig storm og de ble liggende på været til kl. 12.00 om natten. Kursen ble satt for Terschelling i Holland retning syd og skipet skulle etter denne kursen gå utenom faresonen i det frie beltet. Stormen må ha vært for sterk og de ble ført inn i faresonen i den sydlige delen av Nordsjøen. Skipet førte de sedvanlige merker for Den Belgiske Hjelpekomite, men da ubåten kom til syne, var seilet som var spent fra bakken til midtskipet blåst i stykker om natten. På hver av de to mastene førtes der også et flagg med komitéens merker. Dessuten hadde 2 ballonger røde og hvite striper.

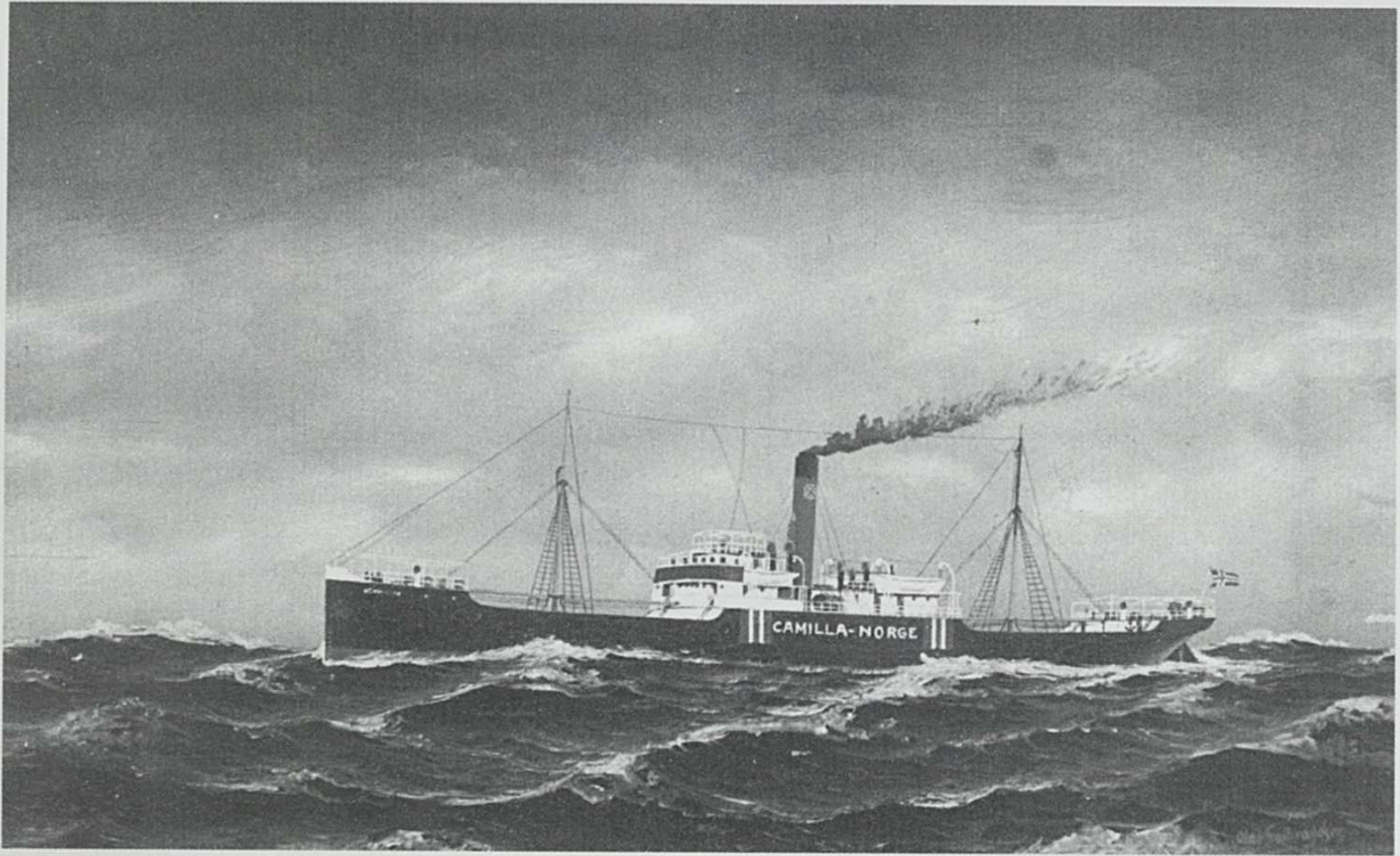
U-båten begynte å skyte så snart den var kommet på skuddhold og holdt det gående med skytingen i 20



Fødselsnr./ Birth no.		Etternavn/ Surname		For- og mellomnavn/ First and middle names		
19.01.1884		STEFFENSEN		Ingolf Benjamin		
Fartøys navn/ Name of vessel		Stilling/ Rank	Tiltråd/ Service from	Hyre fra/ Wages from	Fraslutt/ Service to	Hyre til/ Wages to
GULHAUG		fører	27.2.40		31.8.40 (Syk)	
19.6.41 reg. i Glasgow.						
EGDA		fører	28.7.41		19.8.41	
GULHAUG		"	19.8.41		7.4.46	

  
Gudrun R. Helgesen e.f.





*Camilla*

minutter før «Camilla» ble truffet og sank. Kaptein Steffensen og Hugo Jaeger fra Holland var i samme livbåt, og de kom til å drive opp langs norskekysten til de ble tatt opp nord for Utsira av den danske båten «Brattingsborg». Dette skjedde kl. 07.00 den 6.4.1917 og de ble brakt inn til Skudeneshavn. De som kom i land, hadde forfrosne hender og ben og noen måtte amputere flere tær, deriblant Benjamin Steffensen og Hugo Jaeger.

Benjamin I. Steffensen var på det tidspunktet 33 år og hadde sin bopel i Nikolaykirkealmeningen 7, Bergen. Han ble gift i Skudeneshavn, fikk en sønn og satte bo der.

I 1950-årene hadde «Jul på Karmøy» et innslag om denne hendelsen, skrevet av Kristine Røijen, Skudeneshavn. Vi siterer fra artikkelen:

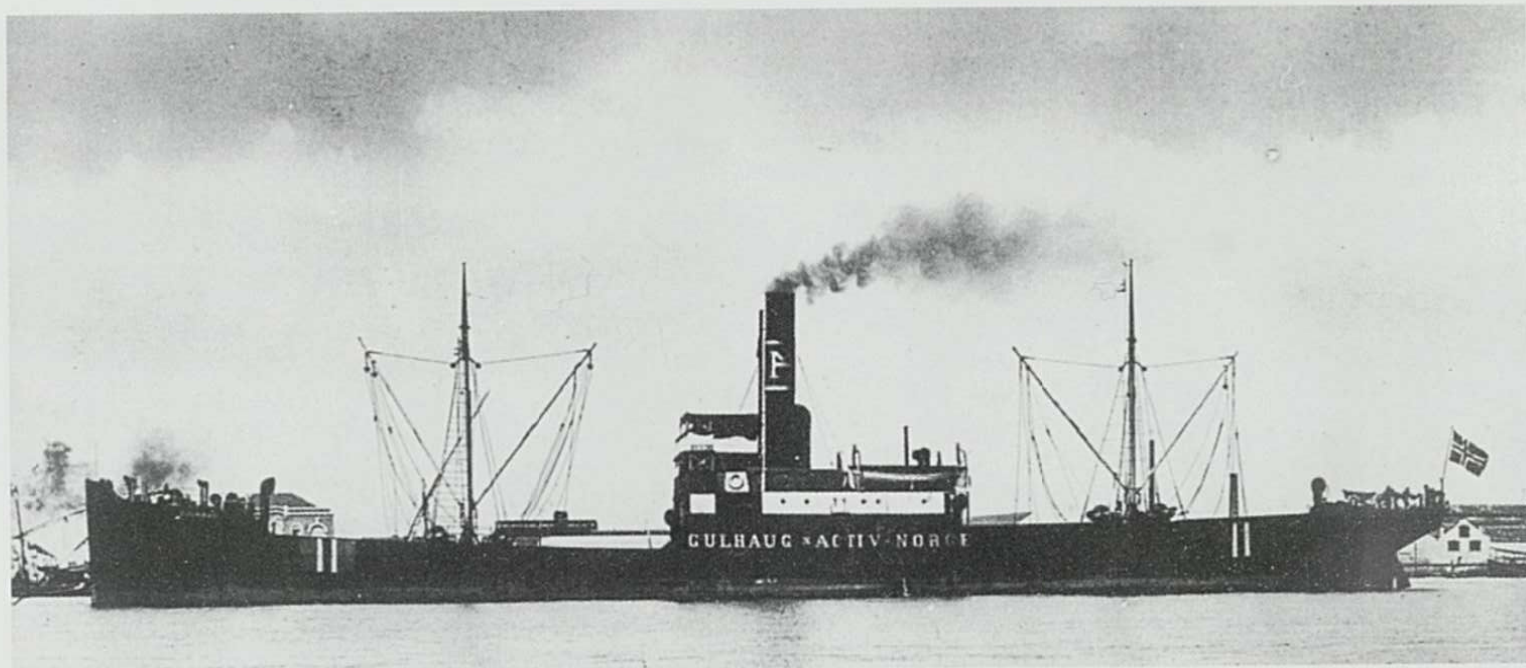
“Sykehuset (Bytunet – tidligere sykestue for fiskere og sjøfolk) har også gjort tjeneste ved forlis utenfor her. Og jeg husker i første verdenskrig at det kom inn på Vigevågen en dampbåt med to livbåter på slep. Dette var kaptein Steffensen med endel av sitt skipsmannskap som var blitt torpedert og hadde vært ute i flere døgn i kulde og sludd. De ble alle lagt inn på sykehuset og tatt under behandling av doktor Jensen. Det var føttene det hadde gått verst utover, og da det kom liv i dem, fikk de svære smerter. Når de lå i sengene, måtte de helst ha bena opp som maste-stolper, og ellers så marsjerte de rundt på gulvet etter munnspillmusikk.

Dr. Jensen måtte klokkelig holde seg borte den tid på døgnet som de ikke kunne få smertestillende midler, for ellers kunne han risikere at de gikk til angrep for å få utlevert mer.

Det var diakonissesøster Kanutte og min søster Gerda som dette året arbeidet der. Og når de i tillegg til fiskerne som ennå lå der, fikk nesten et helt skipsmannskap, så sier det seg selv at det både ble trangt om plassen og et altfor hardt arbeidspress. Vanskelig om ekstrahjelp ble det også midt i sildearbeidet.

Jeg fikk streng beskjed fra Gerda om at straks jeg kom fra kontoret, hadde jeg å melde meg til tjeneste med å smøre kvelds-skiver, for det var ikke små hauger som skulle til. Jeg lystret ordre, men på den betingelse at jeg ikke ville ha noe med oppvartningen, og det ble godtatt. Men takk skjebne. Bare etter få kvelder så ble søster Kanutte opptatt med en syk fisker, og hun spurte på sin vennlige måte om jeg ikke ville hjelpe til med serveringen. Hun hadde bedt dem der inne om å oppføre seg pent. Ja, hvem kunne vel si nei til søte, elskverdige søster Kanutte.

Det ble såvisst ikke noe å utsette på oppførselen, for da jeg gjorde min entré, var det dystert som i en likstue, og denne stillheten ble nesten verre enn alt. Det var ikke rart om jeg følte at beina ville gå i «baddel» der jeg balanserte med krus og fat. Så var det at yngstegutten, den verst medfarne, en hollender, opplot sin spede røst og sang på



*Gulhaug*

dansk: «Det var på Fredriksberg, det var i mæj, jeg fik en pie kær og det var dej». Dette var de forløsende ord, og vi sprutet samtlige i latter. Og det er merkelig hvor det å kunne le sammen kan løse opp og få det naturlige fram. Det viste seg å være kjekke karer alle, og vi hadde senere mang en hyggelig prat.

Jordmor frøken Sina Bryne kom også til assistanse når hun var ledig, og de kunne ikke dy seg fra å vitse når jordmora kom. Men frøken Bryne var ikke den som ikke kunne gi svar igjen. Kaptein Steffensen som først hadde bodd hos sine slektninger her, måtte også ned på sykehuset for å bli noen tær kortere, og den unge hollenderen måtte ta foten til kneet. Denne amputasjonen ble foretatt av en tilkalt lege og dr. Jensen. Kaptein Steffensen kom fort ut, men hollenderen fikk seg en lengre sykeseng. Og som bildet viser, blomstret pinseliljene mens han lå der. Den gode fe, søster Kanutte, pleiet han som sin egen gutt. Han ble senere gift og bosatt på Åkra, men flyttet senere til Holland. Kaptein Steffensen gjorde Skudenesbu av seg. Hans frue var barnefødt her, og de bygget seg hus og ble her til sin død.

En og annen gang har jeg fått hilsen fra disse sjøfolkene. Og en gang traff jeg en av dem i Stavanger.”

Steffensen mønstret på som fører 27.2.1940. Krigen i Europa hadde da allerede rast i sju måneder med tap av mange norske båter og mannskap. Steffensen ble sykeavmønstret 31.8.1940 og han var nok heldig. Det tyske panserskipet «Admiral Scheer» forlot Gdynia 29.10.1940 og styrte til havs fra Norge. Den ble en stor fare for skipsfarten i Nordatlanteren og allerede 5.11 kom den i kontakt med en stor østgående konvoi derav tre norske skip. Konvoien ble eskortert av hjelpekrysseren «Jervis Bay» som tok opp kampen mot den tyske panserkrysseren. «Jervis Bay» ble senket sammen med fem skip i konvoien og en del av skipene kom seg vekk skadeskutt, men kom vel til havn.

Steffensen mønstret ut som kaptein på M/T «Egda» i Glasgow 28.7.1941. Vi antar at han hadde tilsyn under et verkstedsopphold, for etter 21 dager gikk han tilbake som fører på sin gamle båt «Gulhaug».

Steffensen gikk ombord på sin tidligere båt 19.8.1941 i Glasgow som kaptein. Skipet fortsatte i transatlantisk fart og på kysten av England. Fordi vi mangler papirer om den videre seilas, må vi avslutte med at han ble værende som kaptein på «Gulhaug» til han mønstret av 7.4. 1946.